

Araştırma Makalesi ♦ Research Article

Okul Yöneticilerinin Karar Verme Davranışlarında Bilgi Yönetiminin Etkisi

The Effect of Knowledge Management on School Administrators' Decision Making Behaviours

Burak BUDAKOĞLU¹ Ömer AKKAN² Erkan KANAT³ Mesut ÖNAY⁴
Bahar YETKİN⁵ Türkan OVACIK⁶ Nurdoğan UYSAL⁷

¹MEB, burak_budakoglu@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-5254-1392

²MEB, omerakkan_07@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-4973-3072

³MEB, erkannkanat@gmail.com, ORCID: 0000-0002-6950-603X

⁴MEB, mesutonay1975@gmail.com, ORCID: 0000-0002-6753-8097

⁵MEB, bahargulbey1@gmail.com, ORCID:0009-0001-2953-4335

⁶MEB, turkanovacik@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-3218-0184

⁷MEB, nurdoganuysal@hotmail.com, ORCID: 0009-0001-0704-911X

MAKALE BİLGİSİ

ÖZ

Anahtar Kelimeler:

Eğitim Yönetimi
Karar Verme
Bilgi Yönetimi
Okul Yöneticisi

Bu araştırma; okul yöneticilerinin karar verme davranışlarında bilgi yönetiminin etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Amaç doğrultusunda 2022-2023 eğitim-öğretim yılında Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda görev yapan 186 yöneticiye kişisel bilgi formu, karar verme ölçeği ve bilgi yönetimi ölçeğinden oluşan bir anket uygulanmıştır. Okul yöneticileri İstanbul'un Üsküdar ilçesi kolayda örnekleme yöntemiyle seçilmiştir. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS 22.0 istatistik programında değerlendirilmiştir. Frekans yüzdelerinin hesaplanmasına ek olarak, veri analizi sırasında standart sapma ve ortalama gibi istatistiksel ölçümler de dikkate alınmıştır. Korelasyon ve regresyon analizleri de yapılmıştır. Araştırma sonucunda okul yöneticilerinin yüksek düzeyde bilgi yönetim düzeyine sahip oldukları belirlenmiştir. Okul yöneticilerinin kararlarında yüksek düzeyde özsaygı ve dikkatli davrandıkları, orta düzeyde kaçından ve düşük düzeyde erteleyici ve panik karar verme davranışları gösterdikleri belirlenmiştir. Araştırmada ayrıca okul yöneticilerinin bilgi yönetimi düzeylerinin kaçınan karar verme, erteleyici karar verme ve panik karar verme düzeylerini etkilemediği, bilgi paylaşımı boyutunun karar vermede özsaygı düzeyini olumlu etkilediği, bilgi toplama, bilgi paylaşımı ve bilgi depolama boyutlarının ise dikkatli karar verme davranışını olumlu etkileyerek artırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Keywords:

Education Management
Decision Making
Knowledge Management
School Administrator

This study was conducted to examine the effect of knowledge management on school administrators' decision-making behaviours. For this purpose, a questionnaire consisting of personal information form, decision-making scale and knowledge management scale was applied to 186 administrators working in schools affiliated to the Ministry of National Education in Turkey in the 2022-2023 academic year. School administrators were selected by convenience sampling method in Üsküdar district of Istanbul. The data obtained were evaluated in computer environment using SPSS 22.0 statistical programme. In addition to calculating frequency percentages, statistical measures such as standard deviation and mean were also taken into account during data analysis. Correlation and regression analyses were also performed. As a result of the study, it was determined that school administrators had a high level of knowledge management. It was determined that school administrators showed high level of self-esteem and caution in their decisions, moderate level of avoidance and low level of procrastination and panic decision-making behaviours. In the study, it was also concluded that school administrators' knowledge management levels did not affect the levels of avoidant decision-making, procrastinating decision-making and panic decision-making, the knowledge sharing dimension positively affected the level of self-esteem in decision-making, and the dimensions of information gathering, information sharing and information storage positively affected and increased the careful decision-making behaviour.

1 Giriş

Farklı alanlardan çeşitli uygulamaların entegrasyonu, bir organizasyondaki üyelerin yaratıcı yeteneklerinin bilgi teknolojileri ile birleştirilmesini içeren bir süreç olan bilgi yönetiminin önünü açabilir. Bu yakınsama genellikle örgütsel süreçlerde bulunur ve bilgi yönetiminin ortaya çıkmasında çok önemli bir faktör olarak tanımlanmıştır (Hussain, 2010).

Entelektüel sermayelerini optimize etmek için bir kuruluşun bilgi kaynaklarının tanımlanmasını ve kullanılmasını kolaylaştıran uygulamalar bilgi yönetimi olarak bilinir. Bateman & Snell'e (2013) göre, hem kuruluş hem de çalışanları için faydaların elde edilmesi, çalışanların uzmanlığının, bilgeliğinin ve diğer ilişkilerinin açığa çıkarılmasıyla gerçekleştirilen bilgi yönetiminin nihai hedefidir.

Bilgi yönetiminin temel kaygısı, bir organizasyonun hedeflerine ulaşmak için bir organizasyonun bilgi kaynaklarının kullanılmasını ve iletilmesidir. Bilgi yönetimi bağlamında bilgi, hem açık hem de belgelenmiş bilginin yanı sıra öznel ve örtük bilgiyi ifade eder. Bilgi yönetimi, bilginin tanımlanması, paylaşılması ve inşa edilmesi ile ilgili tüm prosedürleri kapsar ve bilgi havuzlarının oluşturulması ve sürdürülmesi için sistemlerin kullanılmasını gerektirir. Bu süreçler, bilgi ve örgütsel öğrenmenin geliştirilmesi ve kolaylaştırılması için gereklidir. Bilgi yönetiminde başarılı kuruluşlar, bilgiyi bir varlık olarak görme eğilimindedir ve bu nedenle bilgi paylaşımını ve yaratılmasını teşvik eden örgütsel değerler ve normlar oluşturmaları muhtemeldir (Davenport vd., 1998). Bu hedeflere ulaşmak için, bilgi paylaşımını ve örgütsel öğrenmeyi de kolaylaştıran sistemlerin yardımıyla bilgi havuzları oluşturulmalı ve sürdürülmelidir.

İş dünyasında bilgi ve birikim yönetimine çok değer verilirken eğitim sektörü için aynı şey söylenemez. Yine de, en uygun öğrenme ortamlarını geliştirmek için bilgi sistemlerini kullanmanın yollarını arayan eğitim yöneticilerinin zihniyetinde son zamanlarda bir değişiklik olmuştur (Petrides ve Guiney, 2002).

Bilgi yönetimi bir okul organizasyonunun sınırları içinde uygulanırsa, eğitimin kalitesini artırma potansiyeline sahiptir. Okul yöneticileri, günlük yaşamlarında, sundukları hizmetlerde doğal olarak bilgi yönetimi uygulamalarını kullanırlar. Okullardaki örgütsel süreçler de çoğu yönetici arasında yaygın bir uygulama olan bilgi yönetimi kullanılarak yapılandırılır (Periotta & Wessellenns, 2018). Günlük olarak, okul yöneticileri, okul yönetiminin çeşitli yönleriyle ilgili kararlarla karşı karşıya kalmaktadır. Optimum kararlar almak ve aşırı çaba harcamaktan kaçınmak için yöneticilere ilgili bilgiler sağlanmalıdır. Karar vermeden önce bilgi desteği istemek çok önemli bir yönetim tekniğidir (Torunlar, 2018).

Kıral'a (2015) göre karar verme, bireylerin günlük yaşamlarında karşılaştıkları sorunları çözmeleri için gerekli bir görev olarak görülmektedir. Bir bireyin karar verme tarzının önemi giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Kişisel ve sosyal durumları da dahil olmak üzere, bir kişinin karar verme stilini çeşitli faktörler etkileyebilir. Ek olarak, bir bireyin karar verme stili, ele aldığı durum veya olayın yanı sıra yaş ve cinsiyet gibi kişisel faktörlere bağlı olarak dalgalanabilir (Geisler ve Allwood, 2018).

Eğitim kurumu yöneticileri günlük rutin işlerinde çeşitli durumlarla karşılaşır. Bu koşullarda okul müdürleri en etkili ve uygun kararları vermek zorundadır (Mulford, 2003). Karar verme yeteneği, insan yaşamının tüm alanları etkileyen önemli bir yönüdür. Araştırmalar, üretken ve başarılı bireylerin genellikle daha iyi kararlar verdiğini ve olumlu sosyal hedeflere ulaştığını ortaya koymaktadır (Siebert, 2021). Karar verme süreci, bireyin karar vermeyi gerektiren bir durumu fark etmesiyle başlayan davranışı kapsar. Kararın ne zaman ve nasıl alınacağını planlamak da bu davranışın çok önemli bir yönüdür. Çeşitli seçenekler kişisel bir ihtiyaç nesnesine yol açtığında, kararlar problem çözüme eylemleri olarak ifade edilir. Karar verme süreci, hedef belirleme ve problem çözüme yönelik alternatif yaklaşımları değerlendirme gibi bilişsel süreçleri içerir (Abubakar ve diğerleri, 2019).

Kültürel ve toplumsal sistemlerdeki sürekli ve hızlı dönüşümler, ekonomiler, teknolojik gelişmeler, bilimsel atılımlar ve toplumsal ilerleme ışığında okullar yeniden yapılandırılmaktadır. Eğitim kurumları ve yönetimindeki bu yeniden yapılanma yeni beklentiler yaratmaktadır (Parlar, 2012). Bu ilerlemeler, okul yöneticilerinin rolünü daha gerçekleştirilebilir hale getiriyor gibi görünse de, yöneticilerin daha fazla sorumluluk almasını gerektiren durumları da ortaya koymaktadır. Bu artan

beklentiler ve artan sayıda karar verme senaryoları, öğrenciler, öğretmenler ve veliler üzerinde olumlu veya zararlı bir etkiye sahip olabilir. Bu nedenle, karar vericiler olarak yöneticilerin tercih ettikleri karar verme tarzını belirlemeleri ve doğru, zamanında ve etkili kararlar almaları çok önemlidir (Karasel Ayda vd., 2018).

Okul yönetiminde bilgi yönetiminden faydalanma düzeylerinin karar verme davranışlarında etkili olduğu düşüncesiyle bu araştırma tasarlanmıştır.

2 MATERYAL VE METOD

2.1 Araştırmanın Modeli

Araştırma ilişkisel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. “İlişkisel tarama modeli, iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişimin varlığını belirlemeyi amaçlayan tarama yaklaşımına denir.” (Karasar, 2009: 79).

2.2 Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2022-2023 eğitim öğretim yılında İstanbul İli Üsküdar ilçesinde bulunan, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan yöneticiler oluşturmaktadır. Araştırma kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenen 186 yönetici üzerinde gerçekleştirilmiştir.

2.3 Veri Toplama Araçları

Veri araçları olarak; Çetinkaya (2011) tarafından geliştirilen “Bilgi Yönetimi Ölçeği”, Mann ve ark. (1998) tarafından geliştirilen ve Deniz (2004) tarafından Türkçe'ye uyarlanan “Melbourne Karar Verme Ölçeği I-II” ve araştırmacı tarafından hazırlanan “Demografik Bilgi” formu kullanılmıştır.

2.4 Verilerin İstatistiksel Analizi

Anketlerden ulaşılan verilerin değerlendirilmesi bilgisayar ortamında yapılmıştır. Yöneticilerin tanımlayıcı özelliklerinin incelenmesinde frekans ve yüzde, okul güvenliği algılarının belirlenmesinde ortalama standart sapma istatistiklerinden faydalanılmıştır. Araştırmanın sürekli değişkenleri arasında pearson korelasyon ve regresyon analizi uygulanmıştır. Tanımlayıcı özelliklerin ölçeklerle karşılaştırılmasında t-testi ve Tek yönlü (One way) Anova testi kullanılmıştır. Anova testi sonrasında farklılıkları belirlemek üzere tamamlayıcı post-hoc analizi olarak Scheffe testi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular %95 güven aralığında %5 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

3 Bulgular Ve Yorumlar

Yöneticilerin tanımlayıcı özelliklerine yönelik bulgular aşağıda yer almaktadır.

Tablo 1. Yöneticilerin Tanımlayıcı Özelliklere Göre Dağılımı

Gruplar	Frekans(n)	Yüzde (%)
Cinsiyet		
Kadın	69	37,1
Erkek	117	62,9
Yaş		
40 Ve Altı	97	52,2
41-50	35	18,8
51 Ve Üstü	54	29,0
Şu Anki Yöneticilik Görev Süresi		
1 Yıdan Az	40	21,5
1-3 Yıl	78	41,9
4 Yıl Ve Üzeri	68	36,6

Yöneticiler cinsiyete göre 69'u (%37,1) kadın, 117'si (%62,9) erkek olarak dağılmaktadır. Yöneticiler yaşa göre 97'si (%52,2) 40 ve altı, 35'i (%18,8) 41-50, 54'ü (%29,0) 51 ve üstü olarak dağılmaktadır. Yöneticiler şu anki yöneticilik görev süresi göre 40'ı (%21,5) 1 yıldan az, 78'i (%41,9) 1-3 yıl, 68'i (%36,6) 4 yıl ve üzeri olarak dağılmaktadır.

Tablo 2. Karar Verme ve Bilgi Yönetimi Puan Ortalamaları

	N	Ort	Ss	Min.	Maks.	Ölçek Min-Maks.	Alpha
Bilgi Yönetimi							
Bilgi Üretimi	186	4,069	0,562	1	5	1-5	0,856
Bilgi Toplama	186	4,444	0,585	1	5	1-5	0,869
Bilgi Paylaşımı	186	4,227	0,566	1	5	1-5	0,887
Bilgi Depolama	186	4,436	0,609	1	5	1-5	0,881
Karar Verme							
Karar Vermede Özsaygı	186	10,925	1,258	6	12	0-12	0,843
Dikkatli Karar Verme	186	16,543	1,940	6	18	0-18	0,853
Kaçıngan Karar Verme	186	8,860	1,932	6	15	0-15	0,821
Erteleyici Karar Verme	186	6,925	1,896	5	14	0-15	0,823
Panik Karar Verme	186	6,844	1,581	5	14	0-15	0,804

Yöneticilerin “bilgi üretimi” ortalaması 4,069±0,562 “bilgi toplama” ortalaması 4,444±0,585 “bilgi paylaşımı” ortalaması 4,227±0,566 “bilgi depolama” ortalaması 4,436±0,609 “karar vermede özsaygı” ortalaması 11,925±1,258 “dikkatli karar verme” ortalaması 16,543±1,940 “kaçıngan karar verme” ortalaması 8,860±1,932 “erteleyici karar verme” ortalaması 6,925±1,896 “panik karar verme” ortalaması 6,844±1,581 olarak saptanmıştır.

Yöneticilerin karar verme ve bilgi yönetimi düzeylerini belirleyen boyutlar arasındaki ilişkiler korelasyon analizi ile incelenmiştir. Analiz sonuçları aşağıda verilmiştir.

Tablo 3. Karar Verme ve Bilgi Yönetimi Arasında Korelasyon Analizi

		Bilgi Üretimi	Bilgi Toplama	Bilgi Paylaşımı	Bilgi Depolama
Karar Vermede Özsaygı	r	0,192**	0,151*	0,230**	0,222**
	p	0,009	0,040	0,002	0,002
Dikkatli Karar Verme	r	0,358**	0,559**	0,500**	0,299**
	p	0,000	0,000	0,000	0,000
Kaçıngan Karar Verme	r	0,012	-0,013	-0,092	-0,044
	p	0,872	0,857	0,211	0,548
Erteleyici Karar Verme	r	-0,054	-0,111	-0,068	-0,144
	p	0,465	0,131	0,356	0,050
Panik Karar Verme	r	0,034	-0,046	0,017	-0,135
	p	0,645	0,529	0,822	0,067

*<0,05; **<0,01; Pearson Korelasyon Analizi

Bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama, karar vermede özsaygı, dikkatli karar verme, kaçıngan karar verme, erteleyici karar verme, panik karar verme, puanları arasında korelasyon analizleri incelendiğinde; karar vermede özsaygı ile bilgi üretimi arasında r=0.192 pozitif çok zayıf (p=0,009<0.05), karar vermede özsaygı ile bilgi toplama arasında r=0.151 pozitif çok zayıf (p=0,040<0.05), karar vermede özsaygı ile bilgi paylaşımı arasında r=0.23 pozitif çok zayıf (p=0,002<0.05), karar vermede özsaygı ile bilgi depolama arasında r=0.222 pozitif çok zayıf (p=0,002<0.05), dikkatli karar verme ile bilgi üretimi arasında r=0.358 pozitif zayıf (p=0,000<0.05), dikkatli karar verme ile bilgi toplama arasında r=0.559 pozitif orta (p=0,000<0.05), dikkatli karar verme ile bilgi paylaşımı arasında r=0.5 pozitif orta (p=0,000<0.05), dikkatli karar verme ile bilgi depolama arasında r=0.299 pozitif zayıf (p=0,000<0.05), erteleyici karar verme ile bilgi depolama arasında r=-0.144 negatif çok zayıf (p=0,050<0.05) düzeyde korelasyon bulunmuştur. Diğer değişkenler arasındaki korelasyon ilişkileri istatistiksel olarak anlamlı değildir (p>0.05).

Tablo 4. Bilgi Yönetiminin Karar Verme Üzerine Etkisi

Bağımlı Değişken	Bağımsız Değişken	β	t	p	F	Model (p)	R ²
Karar Vermede Özsaygı	Sabit	9,449	11,952	0,000	3,1	0,016	0,04
	Bilgi Üretimi	0,029	0,276	0,783	52		4
	Bilgi Toplama	-0,069	-0,653	0,515			
	Bilgi Paylaşımı	0,230	3,212	0,002			
	Bilgi Depolama	0,140	1,362	0,175			
Dikkatli Karar Verme	Sabit	7,935	7,840	0,000	24,	0,000	0,34
	Bilgi Üretimi	-0,012	-0,137	0,891	923		1
	Bilgi Toplama	0,474	5,410	0,000			
	Bilgi Paylaşımı	0,294	3,054	0,003			
	Bilgi Depolama	-0,175	-2,058	0,041			
Kaçınan Karar Verme	Sabit	9,448	7,614	0,000	1,0	0,382	0,00
	Bilgi Üretimi	0,144	1,331	0,185	53		1
	Bilgi Toplama	0,081	0,755	0,451			
	Bilgi Paylaşımı	-0,218	-1,839	0,068			
	Bilgi Depolama	-0,046	-0,434	0,664			
Erteleyici Karar Verme	Sabit	8,798	7,235	0,000	1,1	0,322	0,00
	Bilgi Üretimi	0,058	0,535	0,593	78		4
	Bilgi Toplama	-0,075	-0,700	0,485			
	Bilgi Paylaşımı	0,046	0,390	0,697			
	Bilgi Depolama	-0,162	-1,544	0,124			
Panik Karar Verme	Sabit	7,433	7,407	0,000	2,1	0,075	0,02
	Bilgi Üretimi	0,146	1,364	0,174	65		5
	Bilgi Toplama	-0,040	-0,379	0,705			
	Bilgi Paylaşımı	0,117	0,998	0,320			
	Bilgi Depolama	-0,274	1,454	0,163			

Lineer Regresyon Analizi

Bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama ile karar vermede özsaygı arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek üzere yapılan regresyon analizi anlamlı bulunmuştur ($F=3,152$; $p=0,016<0,05$). Karar Vermede Özsaygı düzeyindeki toplam değişim %4.4 oranında bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama tarafından açıklanmaktadır ($R^2=0,044$). Bilgi Üretimi karar vermede özsaygı düzeyini etkilememektedir ($p=0,783>0,05$). Bilgi Toplama karar vermede özsaygı düzeyini etkilememektedir ($p=0,515>0,05$). Bilgi Paylaşımı karar vermede özsaygı düzeyini arttırmaktadır ($\beta=0,230$). Bilgi Depolama karar vermede özsaygı düzeyini etkilememektedir ($p=0,175>0,05$).

Bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama ile dikkatli karar verme arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek üzere yapılan regresyon analizi anlamlı bulunmuştur ($F=24,923$; $p=0,000<0,05$). Dikkatli Karar Verme düzeyindeki toplam değişim %34.1 oranında bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama tarafından açıklanmaktadır ($R^2=0,341$). Bilgi Üretimi dikkatli karar verme düzeyini etkilememektedir ($p=0,891>0,05$). Bilgi Toplama dikkatli karar verme düzeyini arttırmaktadır ($\beta=0,474$). Bilgi Paylaşımı dikkatli karar verme düzeyini arttırmaktadır ($\beta=0,294$). Bilgi Depolama dikkatli karar verme düzeyini azaltmaktadır ($\beta=-0,175$).

Bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama ile kaçınan karar verme arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek üzere yapılan regresyon analizi anlamlı bulunmamıştır ($F=1,053$; $p=0,382>0,050$).

Bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama ile erteleyici karar verme arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek üzere yapılan regresyon analizi anlamlı bulunmamıştır ($F=1,178$; $p=0,322>0,050$).

Bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı, bilgi depolama ile panik karar verme arasındaki neden sonuç ilişkisini belirlemek üzere yapılan regresyon analizi anlamlı bulunmamıştır ($F=2,165$; $p=0,075>0,050$).

4 Sonuç

Okul yöneticilerinin karar verme davranışlarında bilgi yönetiminin etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilen araştırmaya 2022-2023 eğitim öğretim yılında İstanbul ili Üsküdar ilçesinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan 186 yönetici gönüllü olarak katılım sağlamışlardır.

Araştırmada okul yöneticilerinin bilgi yönetimi düzeyleri bilgi üretimi, bilgi toplama, bilgi paylaşımı ve bilgi depolama olmak üzere 4 boyut altında incelenmiş ve 5 üzerinden değerlendirilmiştir. Buna göre okul yöneticileri bilgi üretimi boyutundan 4,069, bilgi toplama boyutundan 4,444, bilgi paylaşımı boyutundan 4,227 ve bilgi depolama boyutundan 4,436 ortalama puan almışlardır. Bu sonuçlar okul yöneticilerinin yüksek düzeyde bilgi yönetimi becerilerine sahip olduklarını göstermektedir. Özellikle bilgi toplama ve bilgi depolama konusunda oldukça iyi düzeydedirler.

Araştırmada okul yöneticilerinin karar verme davranışları; karar vermede özsaygı, dikkatli karar verme, kaçınan karar verme, erteleyici karar verme ve panik karar verme olmak üzere 5 boyut altında incelenmiştir. En yüksek 12 puan alınabilen karar vermede özsaygı boyutundan yöneticiler 10,925 puan almışlardır. Diğer bir ifade ile yöneticilerin karar vermede özsaygı düzeyleri oldukça yüksektir. En fazla 18 puan alınabilen dikkatli karar verme boyutundan yöneticiler 16,543 puan almışlardır. Bu sonuç yöneticilerin karar verirken oldukça dikkatli davrandıklarını göstermektedir. En fazla 15 puan alınabilen kaçınan karar verme boyutundan yöneticiler 8,860 puan almışlardır. Bu sonuca göre yöneticilerin orta düzeyde karara verirken kaçınan davrandıkları söylenebilir. En yüksek 15 puan alınabilen erteleyici karar verme boyutundan 6,925 ve panik karar verme boyutundan 6,824 puan almışlardır. Bu sonuçlara göre yöneticilerin düşük düzeyde erteleyici ve panik karar verme davranışları gösterdikleri söylenebilir.

Araştırmada okul yöneticilerinin bilgi yönetimi düzeyleri ile karar verme davranışları arasındaki ilişkiler korelasyon analizi ile incelenmiştir. Analiz sonucunda karar vermede özsaygı ve dikkatli karar verme ile bilgi yönetiminin tüm boyutları arasında istatistiksel açıdan pozitif yönlü ilişkiler saptanırken, kaçınan karar verme, erteleyici karar verme ve panik karar verme davranışları ile bilgi yönetimi arasında anlamlı ilişkilerin olmadığı görülmüştür. Başka bir ifade ile yöneticilerin karar vermede özsaygı ve dikkatli karar verme davranışları ile bilgi yönetimi arasında çift yönlü olumlu ilişkiler varken, kaçınan karar verme, erteleyici karar verme ve panik karar verme davranışları bilgi yönetimi düzeylerinden bağımsızdır.

Araştırmada okul yöneticilerinin bilgi yönetimi düzeylerinin karar verme davranışları üzerindeki etkileri regresyon analizi ile incelenmiştir. Analiz sonucunda okul yöneticilerinin bilgi yönetimi düzeylerinin kaçınan karar verme, erteleyici karar verme ve panik karar verme düzeylerini etkilemediği, bilgi paylaşımı boyutunun karar vermede özsaygı düzeyini olumlu etkilediği, bilgi toplama, bilgi paylaşımı ve bilgi depolama düzeylerini ise dikkatli karar verme davranışını olumlu etkileyerek artırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmadan çıkan sonuçlar doğrultusunda aşağıdaki öneriler getirilmiştir.

- Araştırmada okul yöneticilerinin bilgi yönetimi düzeylerinin yüksek çıkması durumunun korunarak geliştirilmesi için il ve ilçe milli eğitim müdürlüklerince bilgi yönetimi üzerine hizmet içi eğitim ve seminerlerin düzenlenmesi önerilmektedir.
- Benzer şekilde okul yönetiminde karar verme ve önemi üzerine okul yöneticilerinin kendilerini geliştirebilecekleri ve daha doğru karar almalarını sağlayacak eğitim ve seminerlerin düzenlenmesi faydalı olacaktır.
- Bu çalışma İstanbul ili Üsküdar ilçesinde görev yapan 186 okul yöneticisinin görüşleri ile sınırlıdır. Daha fazla yöneticinin katıldığı araştırmaların yapılması sonuçlardan genellemeye gidilmesine olanak sağlayacaktır.

Kaynakça

Abubakar, A. M., Elrehail, H., Alatailat, M. A., Elçi, A. (2019). Knowledge management, decision-making style and organizational performance. *Journal of Innovation & Knowledge*, 4(2), 104-114.

- Bateman, T. S., & Snell, S. A. (2013). *Değişen dünyada etkili yönetim*. (C. E. Senem Besler, Çev.) Nobel.
- Çetinkaya, A., (2011). *Örgütsel bilgi yönetiminde bilişim sistemleri açısından zekâ yaklaşımları ve bilişim teknolojisi çalışanlarında duygusal zekâ üzerine bir araştırma*. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul. .
- Davenport, T. H., Long, D. W., & Beers, M. C. (1998). Successful knowledge management projects. *Sloan Management Review*, 39 (2), 43-57.
- Deniz, M. E., (2004). Investigation of the Relation Between Decision Making SelfEsteem, Decision Making Style And Problem Solving Skills of University Students. *Eurasian Journal of Educational Research*(15), 23-35.
- Hussain, S. (2010). Knowledge management: An emerging imperative of success. *Proceedings Of 11th European Conference On Knowledge Management*, (pp.471-475).
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi: kavramlar, ilkeler, teknikler*. Ankara: 3A Araştırma Eğitim Danışmanlık.
- Karasel Ayda, N., Kaşot, N., Güneyli, A. (2018). Approaches of school administrators toward teachers with different types of human nature: the cyprus case. *Behavioral Sciences*, 8(66), 1-19.
- Kıral, E. (2015). Yönetimde karar ve etik karar verme sorunsalı. Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 6(2), 73-89.
- Mann, L., Radford, M., Burnett, P., Ford, S., Bond, M., Leung, K., ... & Yang, K. S. (1998). Cross-cultural differences in self-reported decision-making style and confidence. *International Journal Of Psychology*, 33(5), 325-335.
- Parlar, H. (2012). Bilgi toplumu, değişim ve yeni eğitim paradigması. *Yalova Sosyal Bilimler Dergisi*, 4, 193-209.
- Periotto T. R. C. & Wessellenns J. L. (2018). The School Manager and the Use of Knowledge Management Practices for Structuring Organizational Processes. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 17(10): 43-54
- Petrides, L., and Guiney, S. Z. (2002). Knowledge management for school leaders: An ecological framework for thinking schools. *Teachers College Record*, 104(8), 1702-1717.
- Siebert, J. U., Kunz, R. E., Rolf, P. (2021). Effects of decision training on individuals' decision-making proactivity. *European Journal of Operational Research*, 294(1), 264-282.
- Torunlar, M. (2018). Yönetim eyleminin bir parçası olarak karar verme süreçlerinde belge/bilgi yönetiminin önemi ve katkıları. *Bilgi Yönetimi*, 1(1), 32-43.